

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΛΙΑΡΤΟΥ

**Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ**

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Β' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ

Α' ΤΑΞΗ

ΣΧ. ΕΤΟΣ 2014-15

Θέμα - Συγγραφική ομάδα

Η εκπαίδευση μέσα από τον παλιό ελληνικό κινηματογράφο	
Υποθέμα	Ονόματα μαθητών
“ Το ξύλο βγήκε από το Παράδεισο ”	Ομάδα 1 ^η : Ορέστης Τζουβελέκης: Συντονιστής Βασίλης Χαλιμούρδας: Γραμματέας/Αρχειοθέτης Θέμης Παλιογιάννης: Χειριστής Η/Υ Βάσω Κρεμμύδα: Εκφωνήτρια
“Χτυποκάρδια στο θρανίο”	Ομάδα 2 ^η : Γώγουλου Άννα-Μαρία : Συντονιστής Βουλογκίτσα Παναγιώτα : Χειριστής Η/Υ Αρβανίτη Κωνσταντίνα : Γραμματέας/Αρχειοθέτης Καραστέργιος Στέλιος : Εκφωνητής Αναδιώτης Χαράλαμπος : Μέλος
Η δασκάλα με τα χρυσά μαλλιά	Ομάδα 3 ^η : Κουτσούρη Νεκταρία Φασλία Ρεντίνα Αλαμπάσης Αναστάσης
“Ο Δασκαλάκος ήταν λεβεντιά”	Ομάδα 4 ^η : Κουτρουμάνης Κωνσταντίνος: Συντονιστής Κόλα Μάριος:Γραμματέας /Εκφωνητής Κολοβός Σταύρος: Χειριστής Η/Υ

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Φωτογιαννοπούλου Κωνσταντίνα ΠΕ 01, θεολόγος

Περίληψη

Ο κινηματογράφος εκτός από τέχνη είναι και ένα μέσο μαζικής ενημέρωσης. Ήδη από τα πρώτα χρόνια ύπαρξής του, πληροφορούσε, ενημέρωνε τον κόσμο που τον παρακολουθούσε για στάσεις και απόψεις που υπήρχαν στην τότε κοινωνία. Οι ελληνικές ταινίες της εποχής εκείνης μεταφέρουν στοιχεία από τη σχολική πραγματικότητα, όπως η θέση της σωματικής ποινής, ο ρόλος του δασκάλου κ.α. Συχνά αντικατοπτρίζουν το πολιτικό πλαίσιο αλλά και το κοινωνικό και πολιτιστικό υπόβαθρο της εποχής. Από τότε μέχρι σήμερα πολλές εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις έχουν γίνει και αρκετά πράγματα έχουν αλλάξει με το ρόλο του δασκάλου και του μαθητή να είναι, κατά τη γνώμη μας, στο επίκεντρο κάθε αλλαγής. Στη χώρα μας σήμερα φαίνεται η μόρφωση να είναι ζητούμενο για τους νέους και τις οικογένειές τους.

Περιεχόμενα

Περίληψη.....	5
Εισαγωγή.....	9
Κεφάλαιο 1ο : Η ταινία: Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο.....	12
1.1: Η πλοκή.....	12
1.2: Ο παλιός και ο σύγχρονος ελληνικός κινηματογράφος.....	13
1.3: Διαφορές ανάμεσα στα σχολεία των παλαιών και των σημερινών Σχολείων.....	13
1.4: Ιστορία της εκπαίδευσης στο νεοελληνικό κράτος την περίοδο μετά τον Μεγάλο Πόλεμο μέχρι πριν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1959.....	14
Κεφάλαιο 2ο : Η ταινία Χτυποκάρδια στο θρανίο.....	16
2.1: Η εκπαιδευτική πραγματικότητα της εποχής μέσα από την υπόθεση της ταινίας.....	16
2.2: Σχολική ποδιά.....	17
2.3: Γυμναστικές επιδείξεις.....	18
2.5: Ιστορία της εκπαίδευσης στο νεοελληνικό κράτος την περίοδο 1959- πριν το 1964.....	19
2.6: Η εκπαίδευση των γυναικών στην Ελλάδα του 20 ^{ου} αιώνα.....	19
Κεφάλαιο 3ο : Η ταινία “Η δασκάλα με τα χρυσά μαλλιά”.....	23
3.1: Ο κινηματογράφος ως μέσο μαζικής ενημέρωσης.....	23
3.2: Ο παλιός ελληνικός κινηματογράφος.....	23
3.3: Η ταινία “Η δασκάλα με τα χρυσά μαλλιά”.....	24
3.4: Η εκπαίδευση στο νεοελληνικό κράτος την περίοδο 1964- πριν το 1976.....	24
Κεφάλαιο 4^ο : Η ταινία “Ο δασκαλάκος ήταν λεβεντιά”.....	28
4.1: Κινηματογραφικοί ρόλοι.....	28
4.2: Η Ελλάδα από την Απελευθέρωση ως το 1974.....	31
4.3: Κοινωνικά δεδομένα τις δεκαετίες του ‘60 και του ‘70 – η θέση της γυναίκας.....	33
4.4: Ιστορία της εκπαίδευσης στο νεοελληνικό κράτος την περίοδο 1976 - πριν το 1981.....	34
Βιβλιογραφία.....	37

Εισαγωγή

Ομάδα 1^η :

Στο μάθημα της ερευνητικής εργασίας είχαμε ως θέμα την εκπαίδευση μέσα από τον παλιό ελληνικό κινηματογράφο.

Η ομάδα μας ασχολήθηκε με την κινηματογραφική ταινία "Το ξύλο βγήκε από τον Παράδεισο" της Φίνος Φιλμ και αποφασίσαμε να συγκρίνουμε την τότε εποχή με την σημερινή. Επίσης σκεφτήκαμε και αποφασίσαμε με την έγκριση της υπεύθυνης καθηγήτριας να γυρίσουμε μια μικρή ταινία του ίδιου περιεχομένου. Το κάθε παιδί από την ομάδα μας ανέλαβε να βρει πληροφορίες για διάφορα θέματα που σχετίζονται με την εποχή, την εκπαίδευση και την ενδυμασία καθώς και το ιστορικό πλαίσιο. Επεξεργαστήκαμε εικόνες, δημιουργήσαμε βίντεο και βρήκαμε άρθρα σχετικά με την ταινία που παρακολούθησαμε. Συμπεράναμε ότι η εκπαίδευση σε παλιότερες εποχές διαφέρει σε πολλά σημεία με την σημερινή.

Εντοπίσαμε πολλές διαφορές ανάμεσα σε αυτά τα θέματα που θα τις δείτε και παρακάτω στην εργασία μας

Ομάδα 2η :

Στο δεύτερο τετράμηνο, στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας, η ομάδα μας επιχείρησε να μάθει για την εκπαίδευση στην Ελλάδα του περασμένου αιώνα και άλλες πτυχές της ιστορικής κοινωνικής πραγματικότητας μέσα από τον παλιό ελληνικό κινηματογράφο και πιο συγκεκριμένα από την ταινία Χτυποκάρδια στο θρανίο.

Στη συνέχεια της εργασίας μας παραθέτουμε τις απαντήσεις στα παρακάτω ερευνητικά μας ερωτήματα:

- Ποιες πτυχές της εκπαιδευτικής πραγματικότητας αναδεικνύονται μέσα από τον παλιό ελληνικό κινηματογράφο;
- Ποια ιστορικά στοιχεία υπάρχουν για την εκπαίδευση και την κοινωνία στην Ελλάδα κατά τον 20^ο αιώνα.
- Ποιες εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις έγιναν στην Ελλάδα κατά τις δεκαετίες 1950-1970.
- Με βάση συγκεκριμένες ταινίες πώς εμφανίζονται οι ρόλοι του δασκάλου και του μαθητή και ποια είναι τα πρότυπα συμπεριφοράς;

- Οι συνθήκες της εκπαιδευτικής κυρίως, αλλά και της ιστορικής και κοινωνικής πραγματικότητας που βρήκαν αντανάκλαση στις ταινίες μοιάζουν ή διαφέρουν από τις σημερινές;

Ομάδα 3η :

Η ομάδα μας, σε αυτό το τετράμηνο στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας με τίτλο “η εκπαίδευση μέσα από τον παλιό ελληνικό κινηματογράφο” ανέλαβε να παρακολουθήσει την ταινία “η δασκάλα με τα ξανθά μαλλιά” και να καταγράψει τα βασικά χαρακτηριστικά της τότε εποχής στον τομέα της εκπαίδευσης, της ιδεολογίας και της κοινωνίας. Επιπλέον, μέσα από την ταινία αντικατοπτρίζεται η κατάσταση που βιώνουν οι άνθρωποι της ελληνικής τότε κοινωνίας σε περίοδο πολέμου (δεκαετία 50' ως τα τέλη του 60'). Τέλος, συνοψίζοντας τα χαρακτηριστικά της εποχής αποτυπώνεται η εξέλιξη σε ότι την εκπαίδευση και την αντίληψη της κοινωνίας.

Ομάδα 4η :

Η ομάδα μας, σε αυτό το τετράμηνο στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας με τίτλο “η εκπαίδευση μέσα από τον παλιό ελληνικό κινηματογράφο” ανέλαβε να παρακολουθήσει την ταινία “Ο δασκαλάκος ήταν λεβεντιά” ανακαλύπτει στους ρόλους των πρωταγωνιστών να αποτυπώνονται πολλές πτυχές της κοινωνικής και οικονομικής πραγματικότητας της Ελλάδας εκείνης της εποχής. Στη συνέχεια της εργασίας μας παραθέτουμε κάποια από τα συμπεράσματά μας.

- Η ελληνική επαρχία που έχει περάσει μέσα από τον εμφύλιο πόλεμο
- αργότερα σημειώθηκε οικονομική ανάπτυξη.
- Δόθηκε σημασία στην εκπαίδευση και έγινε προσπάθεια να βελτιωθούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτή γινόταν.

1^ο ΥΠΟΘΕΜΑ

Η ΤΑΙΝΙΑ: "ΤΟ ΞΥΛΟ ΒΓΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ"

Ομάδα 1^η :

Ορέστης Τζουβελέκης: Συντονιστής
Βασίλης Χαλιμούρδας: Γραμματέας/Αρχειοθέτης
Θέμης Παλιογιάννης: Χειριστής Η/Υ
Βάσω Κρεμμύδα: Εκφωνήτρια

Κεφάλαιο 1ο : Η ταινία: Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο

Είναι μια κωμική , κινηματογραφική ταινία του 1959 , σε σενάριο και σκηνοθεσία του Αλέκου Σακελλάριου.

Η ταινία αναφέρεται στον έρωτα που δημιουργείται μεταξύ ενός φτωχού , φιλότιμου καθηγητή και μιας νεαρής πλούσιας , κακομαθημένης μαθητριάς. Η ταινία από την αρχή μας μεταφέρει τις διαφορές της πλούσιας ζωής και της φτωχικής. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η διαφορά αντιμετώπισης του φαγητού μεταξύ καθηγητή και μαθήτριας.

Μέσα από τους ρόλους αυτούς παρουσιάζεται η σύγκρουση της παράδοσης με τον μοντερνισμό.

1.1: Η πλοκή

Όλα αρχίζουν όταν ένας φιλόλογος αναζητεί δουλεία σε ένα σχολείο , όπου τα πλείστον των μαθητριών είναι από πλούσια οικογένεια. Ο γυμνασιάρχης του σχολείου , αναφέρει στον φιλόλογο ότι δεν θα τα καταφέρει στη θέση του , διότι είναι νεαρός και τα κακομαθημένα κορίτσια θα του πάρουν τον αέρα.

Στην τάξη μέσα θα προσπαθήσει να διδάξει Όμηρο , σύντομα όμως θα διαπιστώσει ότι τα κορίτσια έρχονται περισσότερο για να κάνουν την πλακά τους. Τους κάνει κοινώς ένα κήρυγμα ηθικής. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι μαθήτριες να νευριάσουν και να δράσουν με τον δικό τους τρόπο , έτσι η Παπασταύρου προτίθεται να βάλει τον πατέρα της να μιλήσει στον γυμνασιάρχη , για αυτόν τον Φλωρά.

Καθώς εκείνος γευματίζει στην τάξη , μπαίνει η Παπασταύρου , δήθεν για να πάρει μια σοκολάτα και του την προσφέρει. Τότε αρχίζει να γίνεται πιο φιλική απέναντι του. Όταν θα προσπαθήσει εκείνη να του φτιάξει την γραβάτα , εκείνος καταλαβαίνει ότι τον πλησιάζει πονηρά και την χαστουκίζει. Ο γυμνασιάρχης οργίζεται με το γεγονός , αλλά οι συνάδελφοι δεν συμμερίζονται αυτήν την άποψη. Η Παπασταύρου θα βάλει τον πατέρα της να διορθώσει τα πράγματα.

Σε μια εκδρομή που πραγματοποιεί το σχολείο , η Παπασταύρου , πιάνεται στα χεριά με μια συμμαθήτριά της , η οποία θέλει να κάνει φάρσα στον Φλωρά. Στη συνέχεια , στην παράδοση , σηκώνεται η Παπασταύρου να απαγγείλει και να μεταφράσει τον περίφημο στίχο του Σοφοκλή. Κατόπιν θα βάλει τα κλάματα και θα σταματήσει την απαγγελία , δείχνοντας ότι πλέον μπορεί και να μεταφράσει , αλλά και τονίζοντας ότι πλέον είναι ερωτευμένη .

Το τέλος της χρονιάς , βρίσκει τη μαθήτριά να προβιβάζεται , κι αυτό χάριν του καθηγητή , που την ενέπνευσε. Στο τέλος , αφού δεν μπόρεσε να του πει τι νιώθει για αυτόν , τον σταματάει ο πατέρας της , που πήγαινε με το αμάξι , και του ζητά να έρθει μαζί τους , κι εκείνος δέχεται , η ταινία τελειώνει , ενώ οι υπόλοιπες μαθήτρίες ακλουθούν το αμάξι , απαγγέλλοντας τον παραπάνω στίχο του Σοφοκλή.

1.2: Ο παλιός και ο σύγχρονος ελληνικός κινηματογράφος

Η ζώνη του παλιού ελληνικού κινηματογράφου στην οποία αναφερόμαστε είναι αυτή από τα μέσα της δεκαετίας του '50 ως τις αρχές της δεκαετίας του '70.

Τη δεκαετία του '50 με '60 ο αναλφαβητισμός ήταν σε πολύ υψηλά επίπεδα. Οι εφημερίδες δεν είχαν το κοινό το αναγνωστικό που έχουν σήμερα , έτσι ο κόσμος επηρεάζεται από το ραδιόφωνο και τον κινηματογράφο.

1.3: Διαφορές ανάμεσα στα σχολεία των παλαιών και των σημερινών σχολείων

- Τα σχολεία τότε είχαν μόνο άνδρες καθηγητές , ενώ τώρα έχουν και των δυο φύλων.
- Υπήρχαν ξεχωριστά σχολεία για τα αγόρια και διαφορετικά για τα κορίτσια , ενώ τώρα είναι όμοιο και για τα δυο φύλλα.
- Τα κορίτσια τότε φορούσαν κάποιες ενδυμασίες που λέγονταν 'ποδιές' , ενώ τώρα φορούν ότι θέλουν.
- Στην γυμναστική φορούσαν κορμάκια , ενώ τώρα φορούν φόρμες ή κολάν.
- Ο γυμναστής φορούσε κουστούμι , ενώ τώρα φοράει φόρμες.
- Οι καθηγητές χτυπούσαν τα κορίτσια , ενώ τώρα απαγορεύεται.
- Σε αυτά τα σχολεία πήγαιναν κορίτσια πλούσιων οικογενειών , ενώ τώρα είναι όμοιο για όλους αλλά μπορούν να πάνε και σε ιδιωτικό.
- Στα διαλείμματα έτρωγαν όλες μαζί σε μεγάλα τραπέζια , ενώ τώρα τρώνε σε εξωτερικούς χώρους.

1.4: Ιστορία της εκπαίδευσης στο νεοελληνικό κράτος την περίοδο μετά τον Μεγάλο Πόλεμο μέχρι πριν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1959

Πριν ακόμη τελειώσει ο πόλεμος άρχισαν να διαμορφώνονται τα σχέδια για την οργάνωση ενός νέου εκπαιδευτικού συστήματος. Οι μεταπολεμικές όμως πολιτικές εξελίξεις οδήγησαν πίσω στα προπολεμικά εκπαιδευτικά πρότυπα. Ο νόμος 1823/51 (αλλά και το σχέδιο νόμου του Ε. Παπανούτσου του 1952 που δεν έγινε νόμος) θεσμοθετεί το σχήμα γυμνάσιο λύκειο φιλολογικό ή φυσικομαθηματικό εμμένοντας στον ἑλληνοχριστιανικό θεωρητικό – ανθρωπιστικό χαρακτήρα της μέσης εκπαίδευσης. Παράλληλα τίθεται το ζήτημα της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Από το τέλος του εμφυλίου ως την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1959 επαναλειτουργούν οι προπολεμικές τεχνικές σχολές, ιδρύονται νέες (ιδιωτικές κυρίως), ιδρύονται επίσης και διάφορα κοινωφελή ιδρύματα με τη χρηματική υποστήριξη του Κράτους και ξένων οργανισμών.

2^ο ΥΠΟΘΕΜΑ

Η ΤΑΙΝΙΑ: ΧΤΥΠΟΚΑΡΔΙΑ ΣΤΟ ΘΡΑΝΙΟ

Ομάδα 2^η :

Γώγουλου Άννα-Μαρία : Συντονιστής

Βουλογκίτσα Παναγιώτα : Χειριστής Η/Υ

Αρβανίτη Κωνσταντίνα : Γραμματέας/Αρχειοθέτης

Καραστέργιος Στέλιος : Εκφωνητής

Αναδιώτης Χαράλαμπος : Μέλος

Κεφάλαιο 2ο : Η ταινία Χτυποκάρδια στο θρανίο

1. Σκηνοθεσία : Αλέκος Σακελλάριος
2. Σενάριο : Αλέκος Σακελλάριος
3. Πρωταγωνιστές : Αλίκη Βουγιουκλάκη
Δημήτρης Παπαμιχαήλ
Διονύσης Παπαγιαννόπουλος
Λάμπρος Κωνσταντάρας
4. Πρώτη προβολή : 11 Νοεμβρίου 1963
5. Διάρκεια : 114 λεπτά

Στην ταινία αυτή πρωταγωνιστεί η Αλίκη Βουγιουκλάκη , ο Λάμπρος Κωνσταντάρας και ο Κωνσταντίνος Παπαμιχαήλ. Μέσα από αυτή προβάλλονται πρότυπα και αξίες της εποχής. Ασχοληθήκαμε με τους ρόλους του δασκάλου, του μαθητή και το κοινωνικό περιβάλλον, καθώς και με τα ευρύτερα κοινωνικά στρώματα της εποχής. Εντύπωση μας προξένησε η καθημερινότητα των μαθητριών και ο τρόπος που συμπεριφέρονται στο σχολείο καθώς και εκτός αυτού.

2.1: Η εκπαιδευτική πραγματικότητα της εποχής μέσα από την υπόθεση της ταινίας

Η Λίζα (Αλίκη Βουγιουκλάκη) είναι μια μαθήτρια η οποία αποφασίζει να απουσιάσει μια μέρα από το σχολείο, προσποιούμενη ότι είναι άρρωστη, επειδή δεν ήταν διαβασμένη. Εδώ παρατηρούμε το σκασιαρχείο του μαθητή από το σχολείο και τις δικαιολογίες που επικαλείται κάτι που συνηθίζουν οι μαθητές.

Οι γονείς της με αφορμή το ότι ήταν άρρωστη, κάλεσαν ένα γιατρό στο σπίτι. Ο γιατρός όμως αφού εξέτασε την προσποιούμενη ως "ασθενή", συνειδητοποίησε ότι η κοπέλα στην ουσία δεν ήταν άρρωστη και κατάλαβε ότι έλεγε ψέματα. Αρχικά τη μάλωσε αλλά στην συνέχεια την κάλυψε στους γονείς της. Η μικρή κοπέλα γοητευμένη από την καλοσύνη και την ευγένεια του νεαρού γιατρού στο τέλος τον ερωτεύτηκε. Τον ερωτεύτηκε τόσο πολύ που στο τέλος καταλήξανε παντρεμένοι. Θα μπορούσαμε εδώ να παρατηρήσουμε συναισθήματα των εφήβων αλλά και τη συνήθεια των κοριτσιών παλιότερα να παντρεύονται σε νεαρή ηλικία. Μάλιστα τα συναισθήματα της πρωταγωνίστριας είναι ανάμικτα αφού μετά όμως από ένα ταξίδι

που έκανε το ζευγάρι, ξαναζωντάνεψε η νοσταλγία της κοπέλας για το σχολείο και έτσι επιθυμούσε την επιστροφή της στις μαθητικές τάξεις. Όμως επειδή γνώριζε ότι η αντίδραση του συζύγου της θα ήταν αρνητική, κάτι που πιστεύουμε ότι αντικατοπτρίζει τα δεδομένα της εποχής για τη θέση της γυναίκας, αποφάσισε να λαμβάνει μέρος στα μαθήματα υπό την άγνοιά του.

Αρχικά, η Λίζα καθώς είχε χάσει πολλά μαθήματα στο σχολείο δυσκολεύτηκε να προσαρμοστεί γι αυτό ζήτησε τη βοήθεια ενός προγυμναστή. Παρατηρούμε ότι από τότε οι μαθητές έκαναν ιδιαίτερα μαθήματα. Όμως αναγκάστηκε να λείπει πολλές φορές από το σπίτι με αποτέλεσμα να βάζει σε υποψίες τον σύζυγό της ότι την απατά. Στο τέλος όμως οι υποψίες του εξανεμίστηκαν καθώς έμαθε την αλήθεια, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η Λίζα έμεινε έγκυος.

2.2: Σχολική ποδιά

Στις 6 Φεβρουαρίου του 1982 ο Υπουργός Παιδείας της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, Λευτέρης Βερυβάκης αποφάσισε την κατάργηση της υποχρεωτικής σχολικής ποδιάς .

Οι μαθητές υποδέχθηκαν τα νέα με χαρά καθώς τους περισσότερους τους καταπίεζε. Ιδιαίτερα, τα κορίτσια απαλλάχθηκαν από την μπλε ποδιά με τον άσπρο γιακά και τα άσπρα καλτσάκια που τις περιόριζαν.

Τα αγόρια έπρεπε κι αυτά να φορούν ποδιές αλλά οι εκπαιδευτικοί ήταν απόλυτα χαλαροί μαζί τους και πρακτικά το μέτρο ίσχυε μόνο για τις κοπέλες.

2.3: Γυμναστικές επιδείξεις

Οι Γυμναστικές επιδείξεις την δεκαετία του 60' σηματοδοτούσαν το τέλος της σχολικής χρονιάς. Στο προαύλιο του σχολείου μαζευόντουσαν όλοι οι μαθητές και παρουσίαζαν σε γονείς και καθηγητές ένα σύντομο γυμναστικό πρόγραμμα. Οι γυμναστικές επιδείξεις εκείνη την εποχή θεωρούνταν κοσμική εορτή καθώς δεν υπήρχαν άλλοι τρόποι διασκέδασης. Συνεπώς οι παρευρισκόμενοι ντυνόταν επίσημα για να παρακολουθήσουν τις επιδείξεις.

2.5: Ιστορία της εκπαίδευσης στο νεοελληνικό κράτος την περίοδο 1959- πριν το 1964

Το 1957 η κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή ορίζει μια επιτροπή παιδείας. Στις αποφάσεις της επιτροπής παιδείας, τονίζεται ο κοινωνικός-οικονομικός, πολιτιστικός και αναπτυξιακός ρόλος του σχολείου. Ο Υπουργός Παιδείας το 1959 υπέβαλε στη Βουλή νομοσχέδια για το εκπαιδευτικό σύστημα, με βάση την Έκθεση της επιτροπής Παιδείας. Από το εκπαιδευτικό σύστημα αναμένεται η προαγωγή του πνευματικού πολιτισμού, η οικονομική ανόρθωση της χώρας. Αυτή η έκθεση έπαιξε καθοριστικό ρόλο για τις μεταρρυθμίσεις που έγιναν το 1959. Έτσι αρχίζει μία νέα εποχή για την εκπαιδευτική ιστορία του τόπου.

Η μεταρρύθμιση του 1959 χωρίζει το γυμνάσιο σε δύο τριετείς κύκλους σπουδών. Το πρώτο περιέχει γενική μόρφωση ενώ στο δεύτερο προετοιμάζει τους μαθητές για τις ανώτατες σχολές. Στα εξατάξια σχολεία δημιουργούνται εκτός από τα κλασσικά, νέα πρακτικά τμήματα. Επίσης, αναγνωρίζεται η σημασία της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης. Ιδρύονται και Μέσες Τεχνικές Σχολές.

Τέλος, τα μέτρα του 1959 ήταν μια απόπειρα να χαλαρώσει ο ιδεολογικός κλοιός πάνω στα σχολεία και να εκσυγχρονιστεί η οικονομική τους λειτουργία.

2.6: Η εκπαίδευση των γυναικών στην Ελλάδα του 20^{ου} αιώνα

Στις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, η εκπαίδευση των γυναικών αποτελεί κυρίαρχο θέμα της ελληνικής κοινωνίας (ως αίτημα) ενώ το 1929 καθιερώνεται στα σχολεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και τα Διδασκαλεία. Το πρότυπο αυτό ακολουθούν για αρκετές δεκαετίες και οι Παιδαγωγικές Ακαδημίες.

Στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης 1976-79 ανακινείται το θέμα της μκτής φοίτησης ενώ το 1985 κατοχυρώνεται η εφαρμογή της σε όλα τα σχολεία της χώρας. Όσο αφορά την Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, με τη μεταρρύθμιση του Ελευθέριου Βενιζέλου (1929) δίνονται ίσες εκπαιδευτικές ευκαιρίες στις μαθήτριες. Στην Δημοτική Εκπαίδευση, πολλοί λόγιοι της εποχής (πχ Αδαμάντιος Κοραής) επηρεασμένοι από τις προοδευτικές αρχές παιδαγωγών της Ευρώπης, υποστηρίζουν θεωρητικά και στην πράξη την εκπαίδευση των κοριτσιών.

Με το διάταγμα της 6/18 Φεβρουαρίου 1834 κατοχυρώνεται νομοθετικά το δικαίωμα της Ελληνίδας για συμμετοχή στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως, σύμφωνα με απογραφή του 1879 ο αναλφαβητισμός των γυναικών στη χώρα είναι 93%. Τα ποσοστά συμμετοχής στην εκπαίδευση είναι φυσικά πολύ μικρότερα στις αγροτικές περιοχές, όπου νοιάζονται περισσότερο για την καλλιέργεια της γης και το τάισμα των ζωντανών, παρά για την μόρφωσή τους.

Η Δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι υποβαθμισμένη και στα χρόνια φοίτησης και στο περιεχόμενο των σπουδών. Είναι διαμορφωμένη με βάση το ότι οι γυναίκες πρέπει να 'ναι στο σπίτι για να ασχολούνται με τις οικιακές δουλειές μόνο. Τέλος είναι διαφοροποιημένη από την Μέση Εκπαίδευση των αγοριών.

Υπάρχουν Παρθεναγωγεία, Επαγγελματικά Τμήματα και Διδασκαλεία, στα οποία μπαίνουν κοπέλες χαμηλότερων κοινωνικών και οικονομικών στρωμάτων. Δημιουργούνται τμήματα μαγειρικής, κοπτικής-ραπτικής, πιλοποίας και πλαστικής. Όλα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να αποφοιτήσουν 2004 κοπέλες μέχρι το 1886.

Στα χρόνια του Καποδίστρια αρχίζει να αναπτύσσεται και η γυναικεία εκπαίδευση, με την ίδρυση και λειτουργία χωριστών σχολείων θηλέων στις πόλεις (Αίγινα, Σύρο, Πάτρα).

Με την είσοδο του 20^{ου} αιώνα το θέμα της εκπαίδευσης των κοριτσιών και κατ' επέκταση ο θεσμός της συνεκπαίδευσης προκαλεί έντονες συζητήσεις και προβληματισμούς καθώς εκτός από τα σχολεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης αρχίζει να εμφανίζεται ο θεσμός της συνεκπαίδευσης, με ανεπίσημο τρόπο, και στα δημόσια σχολεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης αφού πολλές μαθήτριες εγγράφονταν σ' αυτά με δυναμικό τρόπο και συμφοιτούσαν με αγόρια.

Έτσι κατά τη σχολική χρονιά 1910-11 στα δευτεροβάθμια σχολεία αρρένων συνεκπαιδεύονται 1221 μαθήτριες με 30178 μαθητές. Η πρακτική αυτή της συνεκπαίδευσης καθώς και ο συνεχώς αυξανόμενος αριθμός των μαθητριών που εγγράφονταν στα σχολεία των αρρένων οδήγησε την Πολιτεία στην ίδρυση των πρώτων δημόσιων Ελληνικών Σχολείων και Γυμνασίων Θηλέων το 1917.

Οι ενδιαρμοί και οι επιφυλάξεις των εκπαιδευτικών αλλά και του ευρύτερου κοινωνικού συνόλου για το θεσμό της συνεκπαίδευσης, φαίνεται, ότι επηρέασαν την πολιτική βούληση, η οποία τον Αύγουστο του 1929 προχώρησε στην καθολική θεσμοθέτηση της μκτής φοίτησης σε όλα τα σχολεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης όχι όμως και σ' αυτά της Δευτεροβάθμιας. Οι λόγοι που επέβαλαν τη γενίκευση της μκτής φοίτησης στην πρώτη βαθμίδα της εκπαίδευσης διακρίνονται σε

οικονομικούς και εκπαιδευτικούς. Για τη συνεκπαίδευση αρρένων και θηλέων στη Μέση Εκπαίδευση η Πολιτεία κρατά επιφυλακτική στάση επειδή δεν θεωρεί ώριμη την ελληνική κοινωνία για την αποδοχή της. Ωστόσο, αναγκάζεται να ανεχθεί τη συνεκπαίδευση και να επιτρέψει τη φοίτηση κοριτσιών στα Γυμνάσια Αρρένων.

Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα διαφαίνεται η πρόθεση της Πολιτείας για παροχή ομοιόμορφης εκπαίδευσης στους δασκάλους και τις δασκάλες και κατ' επέκταση και στους μαθητές τους, άρρενες και θήλεις.

Έτσι το 1914 ιδρύεται το πρώτο δημόσιο Διδασκαλείο θηλέων με έδρα τη Θεσσαλονίκη ενώ παράλληλα άρχισαν να εγγράφονται μαθήτριες και στα Διδασκαλεία Αρρένων.

Στα σχολεία όμως της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης παρατηρείται μια διαφοροποίηση, ανάλογα με τον τόπο λειτουργίας τους. Μικτά δηλαδή γυμνάσια και λύκεια στην επαρχία και αμιγή στις πόλεις. Κατά τη δεκαετία του 1960 ασκείται πίεση για μια πιο ουσιαστική εκπαίδευση των κοριτσιών και για επίτευξη ίσων εκπαιδευτικών ευκαιριών και μάλιστα ο τότε υφυπουργός Παιδείας Λ. Καραπιτέρης τάσσεται υπέρ των μικτών σχολείων, γιατί πιστεύει ότι *«η συνεκπαίδευσις αρρένων και θηλέων βοηθά την ομαλή ψυχική εξέλιξίν των, αίρει το άγνωστον και το μυστηριώδες, που οδηγούν εις ψυχικάς διαστροφάς και συμβάλλει ουσιωδώς εις την ορθήν διάπλασιν του ήθους και του χαρακτήρος των παιδιών»*.

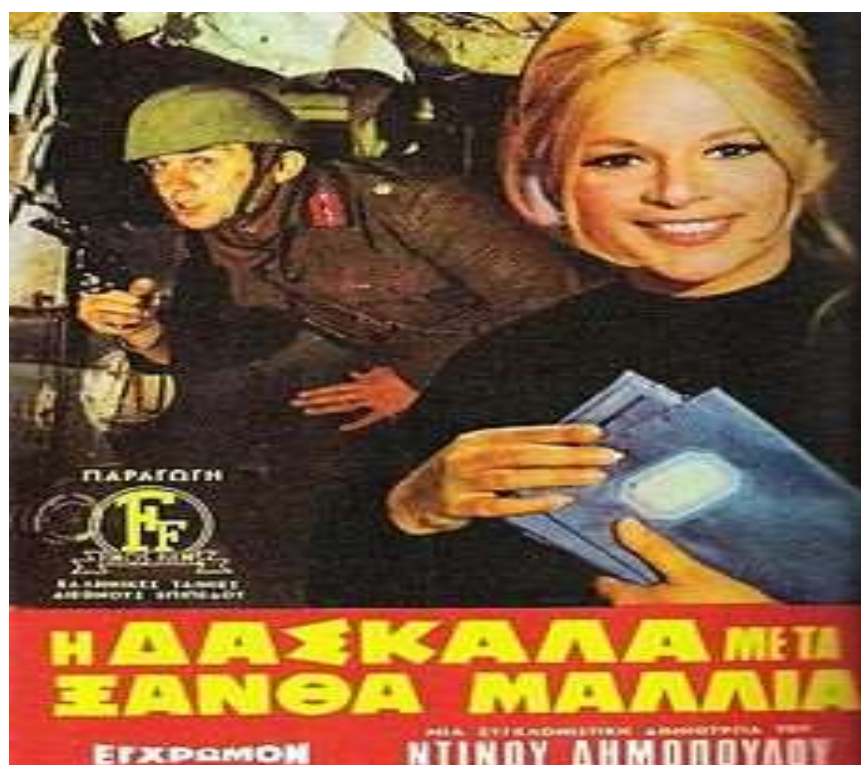
Με το νόμο 309/1976 ανοίγει ο δρόμος για τη μικτοποίηση των ημερήσιων γυμνασίων και λυκείων αφού προβλέπεται η δυνατότητα μετατροπής και μετονομασίας τους.

Παρ' όλα αυτά η πλειοψηφία των γονέων τάσσεται αρνητικά. Συγκεκριμένα οι γονείς που υποστηρίζουν τα μικτά σχολεία έχουν την άποψη ότι τα παιδιά στα σχολεία αυτά φιλοτιμούνται και αποδίδουν καλύτερα στα μαθήματα και ακόμη ότι γνωρίζονται τα φύλα και εξοικειώνονται νωρίς το ένα με το άλλο. Αντίθετα, οι γονείς που προτιμούν τα χωριστά σχολεία, θεωρούν ότι η συνεκπαίδευση δημιουργεί *«ηθικούς κινδύνους»* καθώς και διάσπαση της προσοχής των παιδιών, τα οποία είχαν πρόωρη σωματική και συναισθηματική ανάπτυξη.

Ωστόσο από την έναρξη της σχολικής χρονιάς 1979-80 η μικτή φοίτηση στα σχολεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης αποτελούσε πλέον πραγματικότητα.

3^ο ΥΠΟΘΕΜΑ

Η ΤΑΙΝΙΑ: Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΜΕ ΤΑ ΞΑΝΘΑ ΜΑΛΛΙΑ

Ομάδα 3^η:

Κουτσούρη Νεκταρία

Φασλία Ρεντίνα

Αλαμπάσης Αναστάσης

Κεφάλαιο 3ο : Η ταινία “Η δασκάλα με τα χρυσά μαλλιά”

Ο παλιός ελληνικός κινηματογράφος έχει δώσει αρκετές ταινίες από τις οποίες μπορούμε να αντλήσουμε στοιχεία για το ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο της κάθε εποχής. Ειδικότερα στοιχεία μπορούμε να ανακαλύψουμε και για τα σχολεία και τους μαθητές άλλων εποχών.

3.1: Ο κινηματογράφος ως μέσο μαζικής ενημέρωσης

Ο κινηματογράφος εκτός από τέχνη είναι και ένα μέσο μαζικής ενημέρωσης. Ήδη από τα πρώτα χρόνια ύπαρξής του, πληροφορούσε, ενημέρωνε τον κόσμο που τον παρακολουθούσε για στάσεις και απόψεις που υπήρχαν στην τότε κοινωνία. Οι στάσεις αυτές δεν ήταν άσχετες με την κοινωνία που τις δεχόταν. Η ίδια η πραγματικότητα και η καθημερινότητα ενέπνεε τον κινηματογράφο. Ήταν φορέας των προοδευτικών και των συντηρητικών τάσεων που υπήρχαν στην κοινωνία εκείνη την εποχή, αλλά και ο κινηματογράφος με την σειρά του ενέπνεε την κοινωνία. Προφανώς κι δεν μετέφερε την πραγματικότητα και την αντικειμενικότητα με λεπτομέρεια αλλά ο δημιουργός τροποποιούσε ην ταινία έτσι όπως την ήθελε και είχε ανάγκη να την δει ο κόσμος. Ο παλιός ελληνικός κινηματογράφος χρονικά εκτείνεται από τη δεκαετία του '50 ως τα τέλη της δεκαετίας του '60 και οι ταινίες του μπορούν να χαρακτηριστούν ως ιστορικά ντοκουμέντα για την εκπαίδευση της εποχής εκείνης

3.2: Ο παλιός ελληνικός κινηματογράφος

Η επιρροή του κινηματογράφου την εποχή εκείνη ήταν πολύ μεγάλη. Αυτό εξηγείται αφενός από τα δεδομένα της εποχής εκείνης αφετέρου από την ίδια του τη φύση. Τη δεκαετία του '50 και του '60 ο αναλφαβητισμός ήταν σε πολύ υψηλά επίπεδα, τουλάχιστον ως τη μεταρρύθμιση το 1964, οπότε και όλη η κατάσταση αλλάζει. Οι εφημερίδες δεν είχαν το κοινό το αναγνωστικό (λόγω έλλειψης μόρφωσης) που έχουν σήμερα, με αποτέλεσμα ο κόσμος επηρεαζόταν από το ραδιόφωνο και τον κινηματογράφο.

Έτσι οι ελληνικές ταινίες της εποχής εκείνης μεταφέρουν στοιχεία από τη σχολική πραγματικότητα, όπως η θέση της σωματικής ποινής, ο ρόλος του δασκάλου κ.α. Οι ελληνικές ταινίες εκείνης της εποχής εξακολουθούν να είναι δημοφιλείς και σήμερα, και στο παιδικό και στον εφηβικό κόσμο και εξακολουθούν να προβάλλουν πρότυπα συμπεριφοράς με σημαντικό αντίκτυπο. Η σωματική ποινή που βλέπουμε στην ταινία

καθώς και οι άλλες τιμωρίες είναι αντιπροσωπευτικές της εποχής και κοινωνικά και νομοθετικά κατοχυρωμένες.

3.3: Η ταινία "Η δασκάλα με τα χρυσά μαλλιά"

- Ημερομηνία κυκλοφορίας στο σινεμά: 27 Οκτωβρίου 1969 (Ελλάδα)
- Σκηνοθέτης: Ντίνος Δημόπουλος
- Διάρκεια: 96 λεπτά
- Σύνθεση μουσικής: Νίκος Μαμαγκάκης
- Σενάριο: Ανθή Δημοπούλου, Λάκης Μιχαηλίδης

Η Μυρτώ είναι δασκάλα και διορίζεται σε ένα απομακρυσμένο χωριό, την Κρυόβρυση κατά την περίοδο πολέμου ανάμεσα στην Ελλάδα και την Ιταλία. Η Μυρτώ είναι μια δασκάλα που είναι ενάντια στις τιμωρίες και στο ξύλο ενώ τα παιδιά της κάνουν πολλά καψώνια μέχρι να την γνωρίσουν. Η Μυρτώ μετά είχε δεσμό με τον Στέφανο ο οποίος ήταν γεωπόνος. Μια μέρα πριν γίνει ο πόλεμος είχαν αποφασίσει να παντρευτούν ενώ την επόμενη μέρα ο Στέφανος θα έφευγε για το μέτωπο. Λίγο πιο μετά από την 28η Οκτωβρίου τα νέα πήγαν στον χωριό και ήταν δυσάρεστα καθώς ο Στέφανος πέθανε. Όμως μια ανατροπή έρχεται να αλλάξει τα δεδομένα καθώς ο Στέφανος δεν είχε πεθάνει απλώς γιατροπορευόταν σε ένα στρατιωτικό νοσοκομείο της Ιταλίας και έτσι η ταινία τελειώνει με ένα ευχάριστο τέλος.

3.4: Η εκπαίδευση στο νεοελληνικό κράτος την περίοδο 1964- πριν το 1976

Τα περισσότερα από τα παρακάτω στοιχεία από το χώρο της εκπαίδευσης μπορεί να ανακαλύψει κανείς αν ρίξει μια προσεκτική ματιά στην ταινία που διαπραγματευόμαστε.

- Την δεκαετία του 50' - 60' οι περισσότεροι άνθρωποι ήταν αναλφάβητοι και κυρίως στις αγροτικές κοινωνίες.
- Ελλιπής εκπαίδευση των γυναικών της εποχής εκείνης.

- Η αντίληψη της δασκάλας έρχεται σε αντίθεση με εκείνης της κοινωνίας όπου προωθούσε τους εκπαιδευτικούς στον ξυλοδαρμό των μαθητών ως ένδειξη τιμωρίας.
- Καχύποπτη κοινωνία. Αυτό οφείλεται στην κοινωνική τάξη των κατοίκων του χωριού και στο ότι το χωριό δεν είναι εκσυγχρονισμένο τόσο όσο θα έπρεπε εκείνη τη εποχή.
- Η έδρα είναι υπερυψωμένη, ενδεικτικό της υπεροχής του καθηγητή.
- Το πορτρέτο αγωνιστή του '21 εκφράζει τον σεβασμό και την τιμή από το σχολικό περιβάλλον.
- Δεν υπάρχει ενδυματολογική ομοιομορφία από τους μαθητές και αυτό δείχνει την οικονομική κατάσταση της τότε κοινωνίας σε περίοδο κατοχής.
- Οι εκπαιδευτικοί χρησιμοποιούν την καθαρεύουσα -στοιχείο μόρφωσης - ενώ οι μαθητές τη δημοτική.
- Η λειτουργία της τάξης ως μιας ενιαίας ομάδας που υπάκουα κατευθύνεται από τη δασκάλα, προβάλλεται έμμεσα η υπακοή σε μια ανώτατη αρχή.
- Οι χαρακτήρες των ηρώων κινούνται στο πλαίσιο του «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια»
- Επίσης όλα τα ανώτερα αξιώματα στην εκπαίδευση, του διευθυντή, του συμβούλου καταλαμβάνονται από άντρες.
- Η έμφαση στο μάθημα της γυμναστικής είναι συνηθισμένο στοιχείο σε στρατιωτικού τύπου καθεστώτα καθώς οι μαθητές δεν προορίζονται για να γίνουν ελεύθεροι, σκεπτόμενοι και μορφωμένοι πολίτες, αλλά ικανοί μαχητές.

Στις αρχές της δεκαετίας του '50 μέχρι και του '60 η εκπαιδευτική κατάσταση του πληθυσμού ήταν ένα κοινωνικό πρόβλημα. Οι περισσότεροι γνωρίζουμε, από μεγαλύτερους μας, πως η γενιά του '50 μέχρι και του '60, τουλάχιστον, ήταν αναλφάβητοι, και βέβαια σε μεγαλύτερο ποσοστό οι γυναίκες. Υπερισχύει ποσοστιαία πως οι περισσότεροι μαθητές δεν φοιτούσαν στο δημοτικό. Αυτό οφείλεται, βέβαια, στο ότι η Ελλάδα εκείνη την εποχή ήταν μια χώρα γεωργική, και επιπλέον οφείλεται σε κοινωνικούς, πολιτικούς και κυρίως οικονομικούς παράγοντες. Επίσης, ο κοινωνικός συντηρητισμός είναι κυρίαρχη συνείδηση της εποχής και εκφράζει τη συνείδηση του αγρότη της εποχής με την προσήλωση στις παραδοσιακές συντηρητικές αξίες για την απέχθεια σε γρήγορες κοινωνικές αλλαγές, με

αποτέλεσμα η εκπαίδευση της τότε εποχής να επηρεάζεται από αυτό το "φαινόμενο". Σταδιακά όμως όλα τα καθεστωτικά κόμματα της εποχής προσπαθούσαν να διαμορφώσουν πτέρυγες οι οποίες θα πρέσβευαν τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματος.

Μετά τη μεταρρύθμιση του '59 έρχεται η μεταρρύθμιση του Γεωργίου Παπανδρέου το 1964. Η κοινωνία, δεν ήταν πλήρως έτοιμη για μία τόσο ριζική μεταρρύθμιση, όπως τελικά φάνηκε. Η μεταρρύθμιση του '64 προτείνει την καθιέρωση της δημοτικής γλώσσας και της 9χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, την αλληλοσυμπλήρωση ανθρωπιστικής και θετικής/τεχνικής εκπαίδευσης, τη δωρεάν παροχή διδακτικών βιβλίων, την καθιέρωση μαθητικού συσσιτίου.

4^ο ΥΠΟΘΕΜΑ

Η ΤΑΙΝΙΑ: Ο ΔΑΣΚΑΛΑΚΟΣ ΗΤΑΝ ΛΕΒΕΝΤΙΑ

Ομάδα 4^η :

Κουτρομάνης Κωνσταντίνος: Συντονιστής

Κόλα Μάριος: Γραμματέας / Εκφωνητής

Κολοβός Σταύρος: Χειριστής Η/Υ

Κεφάλαιο 4^ο : Η ταινία “Ο δασκαλάκος ήταν λεβεντιά”

Αν παρακολουθήσει κανείς με προσοχή την ταινία “Ο δασκαλάκος ήταν λεβεντιά” ανακαλύπτει στους ρόλους των πρωταγωνιστών να αποτυπώνονται πολλές πτυχές της κοινωνικής και οικονομικής πραγματικότητας της Ελλάδας εκείνης της εποχής. Η ταινία γυρίστηκε το 1970. Η ελληνική επαρχία που έχει περάσει μέσα από τον εμφύλιο πόλεμο που είδε αργότερα να σημειώνεται οικονομική ανάπτυξη και να πραγματοποιούνται μεγάλα έργα στους τομείς της γεωργίας, στη βελτίωση του οδικού δικτύου, στον τουρισμό, καθώς και στη βιομηχανία, προσπαθεί ακόμα να γιατρέψει τις πληγές της από τα χρόνια της Κατοχής. Δίνει σημασία στην εκπαίδευση και προσπαθεί να βελτιώσει τις συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτή παρέχεται.

4.1: Κινηματογραφικοί ρόλοι

Δάσκαλος:

Ο δάσκαλος φαίνεται ο πιο λογικός ανάμεσα στους κατοίκους του χωριού, είναι ένας άνθρωπος ο οποίος φέρεται φιλεύσπλαχνα στους άλλους. Καθώς δίδασκε στο σχολείο άκουσε το ατύχημα που είχε γίνει εκεί κοντά και έτσι πήγε να βοηθήσει, ο άνθρωπος που έσωσε ήταν ένας πολύ πλούσιος επιχειρηματίας . Ο δάσκαλος ήταν τα πάντα για αυτό το χωριό αφού έκανε και την δουλειά του γιατρού αλλά και του χτίστη και βοηθούσε και στις αγροτικές δουλειές. Κάτι που αντικατοπτρίζει τη ζωή στην επαρχία τον περασμένο αιώνα. Όταν ο επιχειρηματίας συνήλθε ευχαρίστησε τον δάσκαλο που του έσωσε την ζωή, ο δάσκαλος στην συνέχεια ζήτησε από τον επιχειρηματία να χτίσει ένα σχολείο, μετά την καταφατική απάντηση του επιχειρηματία χάρηκε πάρα πολύ από αυτή την χαρά συμπεραίνουμε ότι ο δάσκαλος αγαπούσε πολύ το χωριό και την παιδεία. Μετά από ένα χρόνο ο δάσκαλος αφού δεν ερχόταν ο επιχειρηματίας αποφάσισε να πάει στην Αθήνα και να τον συναντήσει. Όταν πήγε στο σπίτι του επιχειρηματία και τον συνάντησε ο επιχειρηματίας δεν τον αναγνώρισε, αφού διαπίστωσε ποιός ήταν του είπε να γυρίσει στον χωριό του. Παρατηρούμε στο σημείο αυτό τη διαφορά του ανθρώπου του χωριού (ευθύς, απλός, ειλικρινής) από τον άνθρωπο της Αθήνας. Ο δάσκαλος πολύ στεναχωρημένος ξεκίνησε για να φύγει αλλά λίγο πριν βγει από την έξοδο του σπιτιού ο επιχειρηματίας τον κάλεσε να μείνει στο σπίτι του για προσωπικούς λόγους (συμφέροντα) και ο δάσκαλος πολύ χαρούμενος δέχτηκε. Μετά το δείπνο ο δάσκαλος χρησιμοποίησε τις γνώσεις του παίζοντας ένα παιχνίδι με έναν

μεγαλοεπιχειρηματία από την Αμερική. Ο μεγαλοεπιχειρηματίας συμπάθησε τον δάσκαλο και ο επιχειρηματίας προκειμένου να πείσει τον κ. Τζακ από την Αμερική να επενδύσει στην εταιρία του ζητάει από την κόρη του να κάνει τον δάσκαλο να την ερωτευτεί. Ο δάσκαλος ήταν πολύ αφελής και πέφτει στην παγίδα αφού ερωτεύεται την κόρη του. Μετά από λίγο καιρό ο δάσκαλος μαθαίνει για την πλεκτάνη που του είχαν στήσει και αποφασίζει μέσα στην στεναχώρια του να αποκαλύψει στον μεγαλοεπιχειρηματία την πραγματική του ταυτότητα και να του αποκαλύψει ότι η εταιρία στην οποία θα γίνει συνétairos είναι χρεοκοπημένη. Όταν ο δάσκαλος αναφέρει το επίθετό του και ότι δεν γνώρισε ποτέ την μητέρα του η οποία πέθανε στην Κατοχή λίγο μετά την γέννα και ο πατέρας του έφυγε για να ξεφύγει από τους Γερμανούς. Τέλος ο κ. Τζακ συνειδητοποιεί ότι ο δάσκαλος είναι ο γιός του και χτίζει το σχολείο που πάντα ήθελε. Είναι γεγονός ότι εκείνη την εποχή ένα ολόκληρο χωριό μπορούσε να στηριχτεί στο δάσκαλο. Την ίδια στιγμή που εκείνος προσέφερε στον τόπο οι κάτοικοι του απέδιδαν σεβασμό, του είχαν τυφλή εμπιστοσύνη, ακόμη και αν είχε άδικο (π. χ. σωματική ποινή στους μαθητές). Το ότι είναι ορφανός από μητέρα και τώρα γνωρίζει τον πατέρα του αποκαλύπτει τις δραματικές στιγμές και την δύσκολη καθημερινότητα που έζησαν οι Έλληνες την περίοδο της Κατοχής. Παρά την υποκειμενική ματιά του σεναριογράφου (κατά πάσα πιθανότητα), η ταινία βασίζεται και σε ιστορικά γεγονότα και φωτίζει εκείνη την εποχή στην οποία αναφέρεται.

Παπάς:

Ο παπάς του χωριού φαίνεται να εισπράττει πολύ μεγάλο σεβασμό από του συγχωριανούς και δείχνει να εύχεται για το καλό τους. Ο παπάς μαζί με όλο το χωριό μεγάλωσαν τον δάσκαλο της περιοχής ο οποίος όταν ήταν νεογέννητο έχασε την μητέρα του. Ο παπάς και οι συγχωριανοί εύχονται στον δάσκαλο να έχει καλό ταξίδι στην προσπάθειά του για να βρει τον επιχειρηματία για να χτίσει το σχολείο στο χωριό. Στο τέλος ο παπάς συμμετέχει στον αγιασμό του καινούργιου σχολείου. Σε κάθε σημαντική στιγμή για το χωριό δείχνει παρών μαζί με τον αστυνομική, εικόνα πολύ συνηθισμένη της ελληνικής επαρχίας παλιότερα.

Αστυνομικός:

Είναι ένα άτομο το οποίο θαυμάζει τον δάσκαλο για τον χαρακτήρα του και για την ψυχή του διότι είναι ένας άνθρωπος που προσφέρει σε όσους έχουν ανάγκη. Επίσης ο αστυνομικός είναι ένα άτομο που ενδιαφέρεται να μάθει για τους κατοίκους του χωριού, καθώς επίσης ρωτάει με περιέργεια τον φίλο του να μάθει για την ζωή της

μητέρας του δασκάλου καθώς θέλει να αποσπάσει πληροφορίες για τον δάσκαλο και την οικογένειά του. Επιπλέον είναι συνετός σε κάθε συμβάν που λαμβάνει χώρα στο χωριό και μαζί με τον παπά και τον πρόεδρο δίνουν πάντα το παρόν σε ότι και αν συμβεί.

Επιχειρηματίας:

Μία μέρα λοιπόν ήταν ένας πολύ πλούσιος επιχειρηματίας που καταγόταν από την Αθήνα και πήγε για κυνήγι σε ένα μικρό χωριό το Ριζοχώρι. Για κακή του τύχη όταν οδηγούσε τον έπαιρνε ο ύπνος στην ώρα της διαδρομής και έχασε τον έλεγχο του αυτοκινήτου και έπεσε σε έναν βράχο. Εκείνη την ώρα κανείς δεν περνούσε για να τον βοηθήσει. Ο επιχειρηματίας είχε χάσει τις αισθήσεις του και το κεφάλι του έτρεχε αίμα. Για καλή του τύχη περνάει λίγο αργότερα ο δάσκαλος του χωριού και τον παίρνει από το δάσος και τον πηγαίνει την πλατεία του χωριού. Τον σώζει χάρη στις τεχνικές αναπνοές που του έκανε. Ο επιχειρηματίας ευχαρίστησε τον δάσκαλο που του έσωσε τη ζωή και για να του το ανταποδώσει του υποσχέθηκε πως ότι του ζητήσει ο δάσκαλος ο ίδιος θα το εφαρμόσει με πολύ μεγάλη χαρά. Αυτό που ζήτησε ο δάσκαλος ήταν ένα καινούριο σχολείο και αυτός συμφώνησε μαζί του.

Μετά από λίγο έρχεται το ιδιωτικό του ελικόπτερο για να τον πάει στο σπίτι του στην Αθήνα. Μετά από ένα χρόνο περίπου έρχεται ο δάσκαλος στο σπίτι του επιχειρηματία. Στην αρχή ο επιχειρηματίας δεν ήξερε ποιος ήταν αλλά μετά ο δάσκαλος του εξήγησε και κατάλαβε. Ο λόγος που έφερε τον δάσκαλο στην πρωτεύουσα ήταν για το θέμα του σχολείου που του είχε υποσχεθεί ο επιχειρηματίας. Όμως ο επιχειρηματίας του είπε πως δεν μπορεί να τον βοηθήσει στο θέμα για το χτίσιμο του σχολείου στο Ριζοχώρι γιατί αντιμετώπιζε πολλά οικονομικά προβλήματα στην εταιρία του. Έτσι ο δάσκαλος αναγκάζεται να φύγει από το σπίτι του πλούσιου επιχειρηματία. Όταν έφυγε ο δάσκαλος ο επιχειρηματίας είχε να ασχοληθεί με την εταιρία του. Εκείνο το βράδυ ετοιμαζόταν να υποδεχθεί έναν επενδυτή από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ο οποίος μετά την επένδυση στην εταιρία του Αθηναίου επιχειρηματία θα τον βοηθούσε να εξοφλήσει τα οικονομικά του χρέη. Ο επιχειρηματίας εκείνο το βράδυ περίμενε στην δεξίωση δεκατέσσερα άτομα αλλά ενημερώνεται από το εργατικό προσωπικό του σπιτιού του ότι ένα άτομο δεν θα έρθει. Έτσι σκέφτεται τον δάσκαλο για την θέση του απόντα επειδή δεν ήθελε να έχει δεκατρείς καλεσμένους διότι θεωρούσε τον αριθμό δεκατρία γρουσουζιά. Και με την βοήθεια του προσωπικού του προλαβαίνει τον δάσκαλο στην είσοδο του σπιτιού και τον φιλοξενεί για εκείνο το βράδυ. Πλησιάζει λοιπόν το δείπνο ενώ είχαν έρθει όλοι

οι καλεσμένοι και εμφανίζεται ο επενδυτής. Ο επιχειρηματίας συστήνει τον επενδυτή στους καλεσμένους του και ξεκινάει η δεξίωση. Τέλος η κόρη του επιχειρηματία πηγαίνει στο γραφείο του πατέρα της για να του ζητήσει ένα καινούριο αυτοκίνητο. Ο επιχειρηματίας δέχεται το αίτημα της κόρης της με αντάλλαγμα ότι θα κάνει τον δάσκαλο να την ερωτευτεί επειδή ο επενδυτής συμπάθησε τον δάσκαλο και ο μόνος τρόπος για να επενδύσει στην εταιρία του Αθηναίου επιχειρηματία είναι να συμμετέχει και ο δάσκαλος στις εργασίες της εταιρίας.

Από τα παραπάνω προκύπτει η αντίθεση μεταξύ επαρχίας και Αθήνας τόσο στην οικονομική κατάσταση όσο και στην κοινωνική πραγματικότητα. Άλλες συνήθειες στην Αθήνα. Όλα περιστρέφονται γύρω από το κέρδος, Ο άνθρωποι δε φαίνεται να αγωνίζονται ούτε να κρατάνε τις υποσχέσεις τους. Στο θέμα ειδικά της εκπαίδευσης δεν αντιμετωπίζουν για τα παιδιά τους τις δυσκολίες που διαπιστώσαμε να υπάρχουν στην ελληνική επαρχία. Παρόλα αυτά τα παιδιά τους φαίνεται να κάνουν μια πιο "επιφανειακή" ζωή.

4.2: Η Ελλάδα από την Απελευθέρωση ως το 1974

Κατά τη δεκαετία του 1940 η Ελλάδα είχε γνωρίσει πόλεμο, τριπλή ξένη κατοχή, πείνα, υπερπληθωρισμό και εμφύλιο σπαραγμό. Μετά το 1949 ήταν απαραίτητο να υπάρξει πρώτα ανοικοδόμηση (δηλ. αποκατάσταση των υλικών ζημιών που είχαν προκληθεί κατά την προηγούμενη δεκαετία) και κατόπιν οικονομική ανάπτυξη, η οποία θα διασφάλιζε την άνοδο του βιοτικού επιπέδου του λαού.

Οι εκλογές του 1950 και του 1951 έφεραν στην εξουσία τον συνασπισμό της *Εθνικής Προοδευτικής Ένωσης Κέντρου* (ΕΠΕΚ), με αρχηγό τον στρατηγό Νικόλαο Πλαστήρα, και του *Κόμματος των Φιλελευθέρων*, με αρχηγό τον Σοφοκλή Βενιζέλο, γιο του Ελευθερίου Βενιζέλου.

Σημαντικό έργο επιτελέστηκε στον οικονομικό τομέα, ιδίως το 1952, όταν υπουργός Συντονισμού ήταν ο Γεώργιος Καρτάλης. Επίσης, το 1952 εγκρίθηκε νέο Σύνταγμα, χωρίς όμως να καταργηθούν πολλά από τα «έκτακτα μέτρα» της περιόδου του Εμφυλίου Πολέμου. Το ίδιο έτος εκτελέστηκαν το ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ Νίκος Μπελογιάννης και συνεργάτες του. Στην εξωτερική πολιτική οι κυβερνήσεις Πλαστήρα-Βενιζέλου σημείωσαν μεγάλη επιτυχία, εξασφαλίζοντας την ένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ, τον Φεβρουάριο του 1952.

Στις εκλογές του Νοεμβρίου 1952 επικράτησε το κόμμα του *Ελληνικού Συναγερμού*, υπό τον στρατάρχη Αλέξανδρο Παπάγο. Την άνοιξη του 1953 η κυβέρνηση, με πρωτοβουλία του υπουργού Συντονισμού Σπύρου Μαρκεζίνη, προχώρησε στην υποτίμηση της δραχμής (κατά 100%) και έλαβε μια σειρά οικονομικών μέτρων, τα οποία εγκαινίασαν το πέρασμα στην ανάπτυξη. Ωστόσο, ο Συναγερμός αντιμετώπισε σοβαρά προβλήματα συνοχής, ενώ ο Παπάγος πέθανε στις αρχές Οκτωβρίου 1955, σε μία στιγμή κατά την οποία είχε σημειωθεί σοβαρή κρίση στο Κυπριακό Πρόβλημα και στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Κατόπιν, ο βασιλιάς Παύλος κάλεσε τον υπουργό Δημοσίων Έργων Κωνσταντίνο Καραμανλή να σχηματίσει κυβέρνηση.

Ο Καραμανλής ίδρυσε ένα νέο κόμμα, την *Εθνική Ριζοσπαστική Ένωση*(ΕΡΕ), και παρέμεινε στην εξουσία για οκτώ χρόνια, έως το 1963. Κατά την περίοδο αυτή σημειώθηκε ραγδαία οικονομική ανάπτυξη και πραγματοποιήθηκαν μεγάλα έργα στους τομείς της γεωργίας, στη βελτίωση του οδικού δικτύου, στον τουρισμό, καθώς και στη βιομηχανία. Το 1955-63 η Ελλάδα είχε τους ταχύτερους ρυθμούς ανάπτυξης από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, με εξαίρεση τη Δυτική Γερμανία. Στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής προωθήθηκε η επίλυση του Κυπριακού, το 1959, με τη δημιουργία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Κυρίως αναζητήθηκε ένας μακροπρόθεσμος προσανατολισμός για την ελληνική οικονομία και κοινωνία, μέσω της σύνδεσης της Ελλάδας με την ΕΟΚ.

Η συμφωνία για τη Σύνδεση της Ελλάδας υπογράφηκε στην Αθήνα στις 9 Ιουλίου 1961 και προέβλεπε τη μελλοντική πλήρη ένταξη της χώρας στην Κοινότητα. Σύμφωνα με τους εμπνευστές της πολιτικής αυτής, η σύνδεση με την ΕΟΚ θα επέφερε την οργανική ενσωμάτωση της Ελλάδας στο δυτικοευρωπαϊκό οικονομικό και πολιτικό σύστημα, θα σταθεροποιούσε τη δημοκρατία, θα ενίσχυε την οικονομική ανάπτυξη της χώρας και, τέλος, θα την ισχυροποιούσε στο διεθνές πεδίο. Η Ελλάδα ήταν το πρώτο ευρωπαϊκό κράτος, πλην των αρχικών έξι, που αναγνώρισε τη δυναμική της ευρωπαϊκής ενοποίησης και επιζήτησε τη συμμετοχή του σε αυτήν.

Οπωσδήποτε όμως εξακολουθούσαν να υπάρχουν σημαντικά προβλήματα. Ένα σημαντικό μέρος του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας μετανάστευε κυρίως σε δυτικοευρωπαϊκές χώρες.

Τον Μάιο του 1963, μια παρακρατική οργάνωση, χωρίς άμεση ή έμμεση ανάμειξη της κυβέρνησης, δολοφόνησε στη Θεσσαλονίκη τον βουλευτή της ΕΔΑ Γρηγόρη Λαμπράκη.

Στις εκλογές του Νοεμβρίου 1963 και του Φεβρουαρίου 1964 επικράτησε το κόμμα της Ένωσης Κέντρου, που σχημάτισε κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Γεώργιο Παπανδρέου. πραγματοποίησε και σημαντική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Η κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου ανατράπηκε μετά από αντισυνταγματική παρέμβαση του νέου βασιλιά Κωνσταντίνου Β', τον Ιούλιο του 1965 κυβέρνηση σχημάτισαν πρώην βουλευτές της Ένωσης Κέντρου, που έμειναν γνωστοί ως «αποστάτες».

Η πολιτική κρίση συνεχίστηκε με αμείωτη ένταση, έως ότου την 21η Απριλίου 1967 συνωμότες αξιωματικοί κατέλυσαν το δημοκρατικό πολίτευμα, επιβάλλοντας δικτατορία. Η δικτατορία των συνταγματαρχών, 1967-1974. Η δικτατορία βρισκόταν υπό την ηγεσία των συνταγματαρχών Γεωργίου Παπαδόπουλου και Νικολάου Μακαρέζου και του ταξίαρχου Στυλιανού Παττακού.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου κατεστάλη από στρατιωτικές δυνάμεις τη νύχτα της 17ης Νοεμβρίου 1973: πολλοί πολίτες βρήκαν τον θάνατο, ενώ άλλοι συνελήφθησαν και υπέστησαν βασανισμούς.

Στις 25 Νοεμβρίου 1973 ο ταξίαρχος Δημήτριος Ιωαννίδης, με νέο πραξικόπημα, εγκαθίδρυσε το δικό του, ακόμη σκληρότερο, δικτατορικό καθεστώς. Τον Ιούλιο του 1974 ο Ιωαννίδης προσπάθησε να ανατρέψει τον πρόεδρο Μακάριο στην Κύπρο. Ακολούθησε η τουρκική εισβολή στη Μεγαλόνησο, ύστερα από την οποία η δικτατορία κατέρρευσε και οι αρχηγοί των ενόπλων δυνάμεων κάλεσαν τον Κων. Καραμανλή να αναλάβει την εξουσία.

4.3: Κοινωνικά δεδομένα τις δεκαετίες του '60 και του '70 – η θέση της γυναίκας

Παρ' όλες τις ραγδαίες εξελίξεις σε όλους σχεδόν τους τομείς της ιδιωτικής και δημόσιας ζωής των σύγχρονων δυτικών κοινωνιών, μία τουλάχιστον κοινωνική σχέση παραμένει αναλλοίωτη στο κατώφλι του 21ου αιώνα: η σχέση ανισότητας ανάμεσα στα δύο φύλα.

Οι νομοθετικές μεταρρυθμίσεις προς όφελος των γυναικών δεν άλλαξαν σημαντικά την κοινωνική θέση της γυναίκας, η οποία εξακολούθησε να χαρακτηρίζεται από ουσιαστικές αντιφάσεις και επομένως να καταλήγει σε αδιέξοδα.

Κατά τη δεκαετία του 1970, παρότι η γυναίκα είναι ήδη στην παραγωγή, περιορίζεται στην άσκηση μερικών μόνο επαγγελμάτων και δεν κατέχει καθόλου ανώτατες θέσεις στην επαγγελματική ιεραρχία.

Παράλληλα, η πλειονότητα των πολιτών σε Αγγλία, Γαλλία και Γερμανία, σύμφωνα με έκθεση της τότε Ε.Ο.Κ., πιστεύει ότι η γυναίκα είναι αυτή που πρέπει να αναλάβει την ευθύνη του νοικοκυριού και της ανατροφής.

4.4: Ιστορία της εκπαίδευσης στο νεοελληνικό κράτος την περίοδο 1976 - πριν το 1981

Η Ελλάδα ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκανε μεταβολές στην ελληνική εκπαίδευση μετά το 1974 οι οποίες προσιδιάζουν με τις δυτικές αστικές κοινοβουλευτικές δημοκρατίες.

Αυτή την περίοδο νομοθετήθηκαν οι νόμοι όπως ο νόμος 309/76 *«Περί οργάνωσης και διοικήσεως της γενικής εκπαίδευσέως»* και ο νόμος 576/77 *«Περί οργάνωσης και διοικήσεως της μέσης και ανώτερης τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσέως»*. Αυτοί οι δύο νόμοι συνιστούν την μεταρρύθμιση στην εκπαίδευση το 1976. Το 1975 ψηφίστηκε νέο σύνταγμα με το οποίο κατοχυρώνονταν η δωρεάν εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες.

Μετά από τις μεταρρυθμίσεις που έγιναν εκείνη την περίοδο προσπάθησαν να δώσουν στο σχολείο έναν διπλό ρόλο. Την κοινωνική δικαιοσύνη και την οικονομική αποτελεσματικότητα, με αποτέλεσμα να υπάρχει ισότητα ευκαιριών και παροχή παιδείας σε όλους. Έτσι δημιουργήθηκαν νέοι νόμοι: Ν. 576/77 *«Χρειάζεται να γίνουν αλλαγές ώστε το εκπαιδευτικό μας σύστημα να γίνει αποδοτικότερο και να αποτελέσει βασικό παράγοντα για την οικονομική και κοινωνική πρόοδο»* Ν. 309/76 *«Η εκπαίδευση αποτελεί επένδυση παγίου κεφαλαίου μια και δημιουργεί το απαιτούμενο για τη οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας ανθρώπινο δυναμικό. Ο κυριότερος συντελεστής παραγωγής στις ελεύθερες οικονομίες, σπουδαιότερος και από το κεφάλαιο, είναι το κατάλληλα εκπαιδευμένο ανθρώπινο δυναμικό»*.

Απ' αυτούς τους νόμους διαπιστώνουμε:

- α) Σταθερό βάθρο της υψηλής στάθμης τεχνικών και του εργατοτεχνικού δυναμικού.
- β) Ελπίζεται μετά βεβαιότητας ότι εντός του αμέσως προσεχούς μέλλοντος θα διπλασιαστεί ο αριθμός των στρεφόμενων προς την επαγγελματική εκπαίδευση νέων.

N.309 «*Το εκπαιδευτικό έργο του γυμνασίου συνιστάται στην εμπέδωση του ακμαίου εθνικού, θρησκευτικού και ηθικού φρονήματος, τη βελτίωση των ψυχοσωματικών και πνευματικών δυνάμεων των μαθητών. Το λύκειο επιδιώκει την περαιτέρω τόνωση του εθνικού και ηθικού φρονήματος των μαθητών*».

Όσο αναφορά την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση αναφέρεται «*Με την κατάργηση των εισιτηρίων εξετάσεων στην εγγραφή του γυμνασίου, με την χορήγηση βασικού απολυτηρίου κατά την αποφοίτηση εκ της Γ' τάξεως του γυμνασίου και με την θέσπιση εισιτηρίων εξετάσεων δια την εγγραφή στην πρώτη τάξη του αναπτυσσομένου λυκείου, ελπίζεται ότι θα επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος σκοπός. Διότι αφέ ενός μεν θα διανύεται χωρίς εμπόδια ο χρόνος των εγκυκλίων σπουδών, με στόχος την εννεαετή υποχρωμία παιδεία, αφετέρου δεν τίθεται φραγμός στην ανεξέλεγκτη παραγωγή αποφοίτων εξεταζίων γυμνασίων, ο κυρίως όγκος των οποίων έναντι των εμποδίων των εισιτηρίων εξετάσεων του λυκείου θα στραφεί προς την τεχνική και πρακτική κατεύθυνση*». Στην αναφορά του ο Ζακυνθινός «*Η ελληνική εκπαίδευση είτε μας αριστεύετε όχι είναι συνυφασμένη με τη παιδεία των αρχαίων χρόνων, των κλασικών χρόνων και ιδιαίτερα των ελληνοιστικών*». Στην αναφορά του ο Ε. Παπανούτσος «*Πρέπει να αναγνωρισθεί ότι σήμερα ο πλούσιος μορφώνει τα παιδιά του στην Ελλάδα ενώ ο φτωχός όχι. Αυτό δεν θα πει εκδημοκρατισμός στην παιδεία διότι αυτή είναι η χειρότερη μορφή της κοινωνικής ανισότητας η εκπαιδευτική ανισότητας*». Στην μεταρρύθμιση του 1976 δεν υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα γιατί είχαν έναν κοινό σκοπό δηλαδή την βελτίωση της εκπαίδευσης.

Στις μεταρρυθμίσεις του 1976 περιλαμβάνεται: Η καθιέρωση της δημοτικής γλώσσας ως γλώσσα των σχολείων, η εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, εισαγωγή διδασκαλίας μεταφρασμένων κειμένων της αρχαίας ελληνικής γραμματείας, καθιέρωση μαθημάτων επιλογής. Με την θέσπιση της εννιάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης καταργούνται οι εξετάσεις από το δημοτικό στο γυμνάσιο και οι κατώτερες επαγγελματικές σχολές. Επίσης καθιερώνονται πανελλήνιες γραπτές εξετάσεις και στην Β' Λυκείου σε τέσσερα μαθήματα αντίστοιχα της Γ' Λυκείου που συνεκτιμούνται για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ρυθμίζονται θέματα οργάνωσης, διοίκησης και εποπτείας της εκπαίδευσης .N 576/1976 «*καθορίζεται η οργανωτική δομή της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης*» και μπαίνουν οι βάσεις σε μια ευρεία μεταρρύθμιση του θεσμού τόσο από την άποψη της εσωτερικής οργάνωσης όσο και από την σκοπιά της κοινωνικής λειτουργικότητας επιχειρείται μια μεταρρύθμιση για στροφή στην τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση λόγω της

συσσώρευσης χιλιάδων μαθητών στα γυμνάσια που δεν είχαν κανένα εφόδιο για να ενταθούν στην παραγωγή αλλά και τα πανεπιστήμια δεν μπορούσαν να τους απορροφήσουν νέα διάρθρωση δημιουργεί για ακόμη μια φορά έναν εναλλακτικό εκπαιδευτικό δομένα δεύτερο σχολικό δίκτυο εκείνο της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης μέσα ήπιο σύστημα αυστηρών εξετάσεων από το γυμνάσιο στο λυκείου τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση χωρίζεται πια σε δυο βαθμίδες :την μέση και την ανώτερη. Η μέση περιλαμβάνει τις τεχνικές και επαγγελματικές σχολές (ΤΕΣ) και τα τεχνικά και επαγγελματικά λύκεια (ΤΕΛ).

Η ανώτερη εκπαίδευση παρέχεται στις ανώτερες τεχνικές και επαγγελματικές σχολές. Η εκπαίδευση συνδυάζει βασικές θεωρητικές γνώσεις και την επαγγελματική κατάρτιση με την γενική μόρφωση να είναι δωρεάν . Η φοίτηση στην μέση τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση είναι ημερήσια ή νυχτερινή για τους εργαζόμενους μαθητές. Η εγγραφή στις ημερήσιες σχολικές μονάδες δεν επιτρέπεται σε μαθητές που έχουν υπερβεί το 18ο έτος της ηλικίας τους

Βιβλιογραφία

- Β. Δεληγιάννη και Σ. Ζιώγου , *Εκπαίδευση και φύλο Ιστορική Διάσταση και Σύγχρονος Προβληματισμός, Εκδόσεις Βάνιας , Θεσσαλονίκη 1999*
- Λούβη Ευαγγελία, Ξιφαράς Δημήτριος, *Νεότερη και Σύγχρονη Ιστορία, ΟΕΔΒ, Αθήνα, 2014.*
- <http://el.wikipedia.org/>
- http://www.pi-schools.gr/progr_spoudon_1899_1999/episkopisi.pdf
- <https://www.youtube.com/watch?v=QfjoORZ8mcs>
- <http://www.mixanitouxronou.gr/1968-gimnastikes-epidixis-se-dimotiko-scholio-tis-kallitheas/>
- <http://www.eriande.elemedu.upatras.gr/eriande/synedria/synedrio3/praltika%2011/skoyra.htm>
- <http://www.lifo.gr/team/sansimera/35862>
- <http://www.tovima.gr/society/article/?aid=313753>
- <http://oisapes.mysch.gr/ekdiloseis/gymn.epid.html>
- <https://www.google.gr/>
- <https://www.youtube.com/watch?v=FWv0fJOFxms>
- <https://www.youtube.com/watch?v=Wsy7Cl24QmA>
- <https://www.youtube.com/watch?v=dJePgu-2J4c>
- <http://wwk.kathimerini.gr/kath/7days/1999/12/05121999.pdf>
- <http://dschool.edu.gr/>

